

единъ жгълъ бѣ уредена кухнята на зимовниците. Тукъ на ледена плоча бѣ поставена голѣма петролна печка. Наблизу стоеше една лампа, а до нея силно опушенъ чайникъ, алуминиеви чаши съ дървени лъжички въ тѣхъ и други кухненски прибори. На полицитѣ, из-

Ернстъ Кренкелъ

дълбани въ леденитѣ стени, лежеха книги, фотоапаратъ, зжбенъ прахъ, четки за зжби и сапунъ. Тукъ бѣха и леглата на четирмата зимовници. Всичко бѣ грижливо и приветливо подредено. Задъ кжщурката се купчаха кжсове месо отъ скоро убита бѣла мечка, а недалечъ отъ тѣхъ почиваше вѣрното куче „Веселъ“ — буденъ и незамѣнимъ стражъ на експедицията. Всичко, както въ помѣщененията, тѣй и извънъ тѣхъ, говорѣше за упорития трудъ, издръжливостъта и безстрашието на четирмата герои въ борбата имъ съ непоносимитѣ студове, снѣжнитѣ виелици и бѣлитѣ мечки.

Въ радиостанцията работѣше Кренкелъ, познатъ като отличенъ радистъ. До седалището му се намираще неговиятъ знаменитъ бележникъ, въ който той редовно вписваше всѣка предадена отъ него радиограма. Тукъ бѣ и единъ револверъ „наганъ“, съ който той посрѣщаше неканенитѣ гости — бѣли мечки, които се опитваха да надникнатъ въ палатката.

Отъ настаняването на зимовниците въ станцията „Северенъ полюсъ“ бѣха изминали повече отъ седемъ месеца. Презъ това време радиото редовно даваше сведения за тѣхъ, за тѣхния животъ и за тѣхната дейностъ. Наблюденията и издирванията, съ които четирмата зимовници обогатиха научната съкровищница, раз-